

WŁÓDZKO KUJAWSKIE

Biblioteka Wojskowa
D. O. K. VIII.

Prenumerata
na miejscu mk.
3300, na prow:
mk. 4000. Za
odnoszenie do
domu dolicza się
500 mk.
Ogłoszenia za
wiersz nonparel.
Pierwsza strona
450 mk., druga i
trzecia 350 mk.
czwarta 8-linowa
150 mk. Ogł.
drobne po 75 m,
za wyraz, tłust.
druk. podwójnie.
Najm. ogł. 750
mk. Dla zagran.
ceny o 200 proc.
wyższe.

Adres Redakcji i Adminis. Toruń
Redakcja rękopisów nadesłanych nie zwraca;
REDAKTOR PRZYJMUJE CODZIENNIE, OPN.

wszechna, ul. Brzeska № 4. — Redakcja i Administracja otwarta od g. 10 r. do 3 i od 5 do 6 wiecz.
oznaczenia honorarium uważa za bezpłatne; prosz, by pisane były po jednej stronie. Ogłoszenia przyjmow. są do g. 12
DZIEMI I ŚWIAT, OD GODZINY 2-EJ DO 3-EJ PO POŁUDNIU. — TELEFON REDAKCJI 28. № P. K. O. 61.783.

ENCYKLIKA OJCA ŚW.

Ojciec Święty Pius XI wydał na Boże Narodzenie pierwszą swą Encyklikę, zaczynającą się od słów *Ubi arcano Dei*. W odezwie tej przewiduje Ojciec Św. możliwość, aczkolwiek jeszcze nie z całkowitą pewnością, zwolania w r. 1923 zjazdu Episkopatu całego świata w Rzymie, jakby dalszego ciągu Soboru przerwano w roku 1870 przez odebranie Stolicy Apostolskiej władzy świeckiej w Rzymie. Główne ustępy obszernej Encykliki brzmią:

Publiczne życie narodów otoczone jest jeszcze gęstą chmurą nienawiści, nieufności i uraz wzajemnych. Narody zwyciężone cierpią dotkliwiej ciężkie klęski, których nie brak i narodom zwyciężającym, narody mniejsze uskarżają się, że są deptane i wyzyskiwane przez narody większe, że zaś znowuż obrażają się i skarżą, iż są źle rozumiane i wystawione na cel ataków ze strony tamtych. Usterki przeszłości trwają i pogarszają się coraz bardziej, gdyż powtarzające się usiłowania mężów stanu i polityków nie przyniosły spodziewanych wyników. Niepokój narodów powiększają jeszcze groźby nowych wojen, straszniejszych od przeżytych dotąd.

Rozbicie wewnętrzne społeczeństw jest złem bardziej jeszcze godnym ubolewania. Walka klas stała się obecnie chorobą społeczeństwa, któremu zagraża zniszczeniem wszelkich sił żywotnych: pracy, przemysłu, sztuki, handlu, rolnictwa, wszystkiego, co tworzy dobrobyt ogólny i jednostkowy. Przeciwnicy wydają się coraz bardziej nieustępliwi. Podczas gdy w dalszym ciągu między tymi, którzy pożądamy dóbr materialnych, a tymi, którzy chcą uporczywie dobra te zachować dla siebie, między podległymi a kierownikami, toczy się walka, podżegana obopólnie chęcią posiadania i rozkazowania, wytwarzają się częste zastoje w pracy, zarówno jak i rewolucje, bunty, reakcje, represje, pociągające za sobą głębokie niezadowolenie ogólne. Partje walczące dopuszczają się często wystąpień, tem bardziej pożałowania godnych i niebezpiecznych, że ogół ludności uczestniczy w szerszym zakresie w życiu publicznym i w rządzie, jak się to dzieje w nowoczesnych systemach reprezentacyjnych, które jakkolwiek nie pozostają w sprzeczności z doktryną katolicką, dającą się zawsze zgodzić z wszelkimi słusznymi i sprawiedliwymi formami rządów, mimo to pociągnąć mogą za sobą niedomagania bardzo poważne.

Ziarna zepsucia, popierane przez wojnę i rosnąca demoralizacja, wdary się w łono rodziny i wynikają z tego zatargi, niepokój, niekarność, niechęć do pracy, brak wstydlivosti u kobiet

i skromności w sposobie ubierania się, w rozmowie, w tańcach, urąganie wreszcie ubóstwo bliźniego, urąganie tem jaskrawsze, że zaostroża je ostentacja i bezwstyd zbyt częsty u tych, których szybkie zyski uczyniły bogatymi, lecz nie lepszymi.

Przyczynę ujemnych zjawisk społecznych przypisać należy temu, iż prawo silniejszego zbyt długo panowało wśród ludzi, osłabiając i prawie unicestwiając uczucie miłosierdzia i litości. Pokój sztuczny, zawarty na papierze, zamiast obudzić te szlachetne uczucia, wzmógł, a nawet niemal uprawomocnił ducha nienawiści i zemsty. Zagubiono poczucie godności osobistej i wartości jednostki ludzkiej pod naciskiem brutalnej przewagi siły i zbiorowiska. Celem jedynym jest wyzyskiwanie drugich, ażeby tem lepiej i szerzej używać dóbr doczesnych. Dla tych dóbr materialnych, tak ograniczonych, narody i jednostki ścierają się ze sobą w nieustannej walce. Nadmiar w pragnieniu dóbr materialnych staje się źródłem walk i krzywd społecznych i międzynarodowych, wówczas gdy uważa się za niemal usprawiedliwionym wysokiemi racjami stanu, dobra ogólnego, miłości ojczyzny i narodu. Miłość ta, która pobudza wiele cnót i wspaniałych bohaterów, skoro daje się kierować prawem chrześcijańskim, staje się źródłem ciężkich krzywd, gdy wyradza się w przesadny nacjonalizm i zapomina, że narody są braćmi w wielkiej rodzinie ludzkości i że inne także ludy mają prawo do istnienia i do rozwoju.

Kościół nie wtrąca się w rzeczy czysto ludzkie, ale też nie dopuszcza, aby władza polityczna w tem znajdowała podjętę do obniżania dóbr wyższego rodzaju i wkraczała w prawa od Boga jemu nadane.

Mówiąc słowami Benedykta XIII: „Nie zniesiemy niczego, coby uwłaczało godności lub wolności Kościoła, które są dobrami najważniejszymi, także dla postępu samej cywilizacji“.

Ubolewamy nad tem, że wśród państw z całego świata, uznających tę zasadę, brakuje Italji, naszej ojczyzny, kraju, w którym ręka Boga, która kieruje losami dziejów, ustanowiła siedzibę swego Namiestnika na ziemi, robiąc przez to ze stolicy cudownego lecz ograniczonego imperjum rzymskiego, stolicę świata całego, ponieważ stała się siedzibą władzy, która górując nad granicami narodowości i państw, obejmuje wszystkich ludzi i wszystkie narody. Jako spadkobiercy i piastunowie myśli najświętszych zobowiązań naszych poprzedników, uposażeni, jak i oni w jedyną władzę właściwą w tej najważniejszej sprawie i odpowie-

dzialni przed Bogiem protestujemy, jak i oni protestowali, przeciw takiemu stanowi rzeczy, nie powodowani próżną i niską ambicją, za którąbyśmy się rumienili, lecz obowiązkiem sumienia i pamięcią o śmierci, nie chcąc sobie gotować wyrzutów w tej ostatecznej chwili. Zreszta Italja nie potrzebuje się obawiać czegokolwiek ze strony Stolicy Apostolskiej. Papież, ktokolwiekby nim był, zawsze powtarzać będzie: „Mam myśli o pokoju a nie o walce“ (Jeremiasz 29—2), o pokoju prawdziwym, dlatego też nierozważnym ze sprawiedliwością, tak żeby można powiedzieć: „Sprawiedliwość i pokój uściskały się“ (Psalm 84—11). W ręku Boga jest odłożenie lub przyspieszenie wybicia tej godziny, a ludziom mądrym i dobrej woli przystoi baczyć, aby ona nie wybiła na darmo. Będzie ona policzona między godziny najuroczystsze, dobroczynne w skutkach, czy to ustanawiając królestwo Chrystusa lub też wprowadzając uspokojenie Italji i świata całego.

Spółem.

Wszelkie wysiłki i starania stronnicstw narodowych, skonsolidowanych w Chrześcijańskim Związku Jedności Narodowej, celem dościsła drogą ustępstw do porozumienia z Polskiem Stronnicstwem Ludowem „Piast“, by stworzyć większość polską w Sejmie i Senacie, a tembardziej w Zgromadzeniu Narodowem, wogóle by nadać tym izbom charakter polski na polskiej większości oparty, speliły na niczem — wskutek szachrajskich machinacji naczelnych machero-polityków „Piasta“. Nie doszło do tego w czasie obu elekcji.

Jakkolwiek się stało, obserwując jednakże dokładnie wypadki minionych dni — i porównując obie postacie Prezydentów t. j. zmarłego i obecnego, zauważymy w nich dość poważne różnice, mające ogromny wpływ na ukształtowanie się Państwa. Pierwszy z nich tragicznie zmarły ś. p. Gabriel Narutowicz był człowiekiem oddanym jedynie sobie i skrajnej lewicy, której był właściwym kluczem i narzędziem oraz dalszym ciągiem rządów p. Józefa Piłsudskiego, gdy, obecny, p. Stanisław Wojciechowski, pomimo, że przeszedł dzięki głosom tejże lewicy, był i jest działaczem społeczno-politycznym o zasadach umiarkowanych, liczącym się z własnym sumieniem i ogółem całego społeczeństwa. Jakby zemsta czy kara — Narutowicz krwawo przysiągł, krwawo zginął. Pan Wojciechowski zaś przysiągł ze spokojem całego społeczeństwa i ze spokojem swój urząd zwierzchnika państwa sprawuje i sprawować będzie z pożytkiem dla Państwa i Narodu. Jako sławny ekonomo-kooperatysta, a więc społecznik oraz polityk ma szansę i zdolność ku temu. Potrzeba tylko z naszej strony powszechnego współpracownictwa i poparcia jego poczynań, opierając się na jego, oredziu wydanem do Narodu. Zapomnijmy o wąśniach i kłótniach partyjnych, pomnąc, że zgoda buduje, a niezgoda rujnuje,

Staliśmy się nareszcie dla siebie braćmi albowiem jesteśmy synami jednej i tej samej Matki Ojczyzny - Polski, która nas żywi i pragnie naszej zgody. Staliśmy wszyscy spółem do pracy, albowiem pracą wspólną wytrwałą a zgodną dojdziemy do szczytu potęgi i sławy i nie będziemy zależeć od nikogo ekonomicznie ni politycznie. Dobro Ojczyzny to dobro wszystkich. Jedność — to siła, to miecz dla wrogów. Spółem więc, Rodacy!

Ant. Domanowski.

KILKUWERSZÓWKI.

Z POLSKI I O POLSCE

× Mecz rozegrany pomiędzy Crowską a drużyną francuską w Paryżu skończył się 5:2 na korzyść drużyny francuskiej.

× Premier Sikorski wyjechał na trzy tygodnie do Zakopanego. Zastępuje go min. Darowski.

Z CAŁEGO ŚWIATA.

× Rosja nie przyłączy się do międzynarodowego traktatu w sprawie cieśnin.

× Rosja sowiecka zabiega usilnie o zaciągnięcie pożyczki w Ameryce.

× Rada „Legji honorowej“ we Francji odebrała znanemu powieściopisarzowi Wiktorowi de Margueritte order z powodu jego ostatniej niemoralnej powieści.

× W Halle dokonano zamachu na wielki pomnik, składający się z figur Wilhelma I, Moltkego i Bismarka. Posąg Moltkego został zniszczony.

× Nacjonaliści tureccy pragną uczynić Angorę stolicą Turcji.

× Rada komisarzy ludowych zaprobowała projekt Dzierżyńskiego o nadzorze nad cudzoziemcami w Rosji. Pobyt cudzoziemcom w Rosji sowieckiej będzie dozwolony jedynie na następujących warunkach: 1) Cudzoziemiec nie podlega służbie wojskowej; 2) cudzoziemiec nie może należeć do żadnej partji politycznej; 3) cudzoziemiec musi podpisać zobowiązanie uznawania wszystkich obowiązujących ustaw republiki sowieckiej i ponoszenia wszelkich wywołujących stąd konsekwencji; 4) każdy cudzoziemiec, przebywający w Rosji, pozostaje pod dozorem agentów głównego urzędu politycznego, który posiada prawo, bez względu na prawo międzynarodowe, aresztować i wysiedlić każdego cudzoziemca.

× Na Podolu władze sowieckie wznowiły wyprawy karne, pod pretekstem walki z bandytyzmem i wykrycia broni u ludności miejskiej.

× W Saratowie stwierdzono kilka wypadków dżumy.

× Gazety sowieckie, które początkowo były rozdawane darmo, obecnie kosztują 500 — 600 tysięcy rubli — w Moskwie i 700 tys. rb. na prowincji.

× Sowiet w Omsku ogłosił publicznie, że wszyscy b. właściciele fabryk mają dawne swoje przedsiębiorstwa otrzymać w dzierżawę na ulgowych warunkach.

Kupujcie Pożyczkę Złotą!

